

1. On lau-pe - us sa - no - ma - ton. Hän, Jee-sus kun hoi - ta - nut
 on niin mei-tä kuin mui-ta -kin us - ko - vi - aan ja aut-ta - nut
 vai - vois-sa maan. Hän lyö se - kä tu - kee, hän ri-i-suu ja
 pu - kee ja het - kek - si ka - do - tes - saan vie köy - hyy - den
 tei - tä, näin tyh - jen - tää mei - tä, vaan tyh - jäl - le, köy - häl - le
 lah - joit - ta - en suo ar - mon - sa rik - ka - u - den. Hän kas - von - sa
 peit - tää ja mur - hee - seen heit - tää, vaan an - taa taas
 vir - voi - tuk - sen.

1. On laupeus sanomaton,
 hän, Jeesus, kun hoitanut on
 niin meitä kuin muitakin uskoviaan
 ja auttanut vaivoissa maan.
 Hän lyö sekä tukee,
 hän riisuu ja pukee
 ja hetkeksi kadotessaan
 vie köyhyyden teitä,
 näin tyhjentää meitä,
 vaan tyhjälle, köyhälle lahjoittaen
 suo armonsa rikkauden.
 Hän kasvonsa peittää
 ja murheeseen heittää,
 vaan antaa taas virvoituksen.

2. Jos hengessä köyhiksi saa
 myös meidät hän näin alentaa,
 niin kilvoituksemme ja kaipuamme tie
 luo armonsa istuimen vie.
 Ken kestää vain tiellä,
 saa voimia siellä,
 jos kuinkakin uupunut lie.
 Niin syvät ja suuret
 on synnillä juuret,
 ne kasvavat versoja kiusausten
 taas toivomme kukistaen,
 vaan Vapahtajaamme
 me rukoilla saamme
 ja hän antaa pelastuksen.

3. Hän armossaan meidän myös suo
taas saapua toistemme luo,
ja Herramme kiitosta virsi nyt soi,
kun yhteen hän ystävät toi.
Jos väsyn ja näännyn,
luo ystävän käännyn,
hän hoitaa, kun jaksaa en voi.
Kun kuljemme tiellä,
on iloa siellä.
Ken Jeesuksen hyvyyttä kokea saa,
hän ystäviään rakastaa.
Näin palvelen muita
hän ahdistetuita
vie polkua kirkastuvaa.

4. Jos pilvinen joskus on sää
ja kilvoitus väsyttävää,
niin kaukaakin tulevat kehottajat,
he uskomme vahvistavat.
Näin Herramme johtaa,
hän siunaten kohtaa
myös kuormainsa uuvuttamat.
Siis, Jeesus, et meitä
pois luotasi heitä,
vaan talutat joukossa ystävien
näin kaikkia virvoittaen.
On keveä taakka,
kun tuloosi saakka
me yhdessä kannamme sen.

5. Se suuri myös kehotus on
ja laupeus sanomaton,
kun Jumala herätysarmonsua suo
ja uusia joukkoomme tuo.
Näin autuuden matkaa
saa yhdessä jatkaa
ja kiiruhtaa Herramme luo.
On autuas suku,
kun lastesi luku
näin kasvaa ja Herraansa liittyä saa.
On toivolla luvattu maa:
kun kestämmme tiellä,
niin iäti siellä
me kiitämmme Vapahtajaa.

*Halullisten sieluin hengelliset laulut 1790
uud. W. Malmivaara
uud. Herkko Kivekäs*